

POSTANOWIENIE

Dnia 2 grudnia 2004 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jerzy Kuźniar

w sprawie z wniosku H. S. i R. S.

przeciwko Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddziałowi Regionalnemu w Z.

o objęcie obowiązkiem ubezpieczenia społecznego rolników,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 2 grudnia 2004 r.,
kasacji wnioskodawców od wyroku Sądu Apelacyjnego w W.
z dnia 24 czerwca 2004 r., sygn. akt III AUa .../03,

odrzuca kasację.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 24 czerwca 2004 r., III AUa .../03, Sąd Apelacyjny w W. zmienił w wyniku apelacji Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddziału Regionalnego w Z. wyrok Sądu Okręgowego-Sądu Ubezpieczeń Społecznych w W. w sprawie z wniosku H. S. i R. S. o objęcie obowiązkiem ubezpieczenia społecznego rolników, w ten sposób, że oddalił odwołanie wnioskodawców.

Powyższy wyrok zaskarżyli kasacją wnioskodawcy i zarzucając naruszenie prawa materialnego - art. 7 ust. 1 pkt 2, 16 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 52 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (jednolity tekst: Dz.U. z 1998 r. Nr 7, poz. 25 ze zm.), wnieśli o jego zmianę i oddalenie apelacji organu rentowego z zasądzeniem kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Zgodnie z art. 393³ § 1 k.p.c. kasacja powinna zawierać, poza oznaczeniem orzeczenia, od którego jest wniesiona, także przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie, przedstawienie okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie, a nadto wnioszek o uchylenie lub zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia lub zmiany.

Wszystkie wymienione elementy kasacji mają charakter bezwzględny (konstrukcyjny), co oznacza, że nie podlegają one uzupełnieniu, a brak któregokolwiek z nich czyni kasację niedopuszczalną.

W orzecznictwie kasacyjnym Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że brak bliższego określenia podstawy kasacyjnej oraz jej uzasadnienia stanowi wadę, która uniemożliwia traktowanie pisma jako skargi kasacyjnej i wyklucza jej uzupełnienie (por. np. postanowienie z dnia 6 listopada 1996 r., II UKN 12/96 – OSNAPiUS 1997/10/173). W ten sam sposób należy traktować brak polegający na nieprzedstawieniu w kasacji okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie. W obecnym stanie prawnym Sąd Najwyższy – stosownie do art. 393 § 1 k.p.c. - może odmówić przyjęcia kasacji do rozpoznania jeżeli w sprawie nie występuje istotne zagadnienie prawne, nie istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżność w orzecznictwie sądów, bądź gdy kasacja jest oczywiście bezzasadna, chyba że zaskarżone orzeczenie oczywiście narusza prawo albo gdy zachodzi nieważność postępowania (art. 393 § 2 k.p.c.). Przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji jest jej istotnym elementem, którego brak nie pozwala na ocenę czy w sprawie występują przesłanki ustawowe dla poddania kasacji rozpoznaniu (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 listopada 2000 r., II CKN 1385/00 – OSNC 2001/3/51 oraz z dnia 30 maja 2001 r., III CZ 36/01 – OSNC 2002/2/22).

W tym stanie rzeczy gdy kasacja nieprzytaczając okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie, jest dotknięta nieusuwalną wadą, należało orzec jak w postanowieniu po myśli art. 393⁷ § 2 k.p.c.